

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15C/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216209547
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216209547.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobkyne: I. P., F.. XX.XX.XXXX, B. XXX/XX, C. J., právne zast.: AK Mgr. Miroslav Rybánsky, s.r.o., Kresánkova 3580/7A, Bratislava, proti žalovaným: 1/ sb consulting, spol. s r.o., IČO: 45 592 420, Ulica Sándora Petőfiho 4643/1, Dunajská Streda, 2/ O.. R. J., F.. XX.XX.XXXX, K. J. H. XXXX/X, C. J., obidvaja žalovaní právne zast.: PETKOV & CO s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 10.000,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný 2/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 10.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 13.06.2016 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo vzťahu k žalovanému 1/ z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému 2/ v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný 1/ má n á r o k na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

V. O výške týchto náhrad trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 13.06.2016 sa žalobkyňa domáhala proti žalovaným zaplataenia sumy 10.000,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia s tým, že petit žaloby dala s dvomi alternatívami a to v prípade prvej alternatívy proti žalovanému 1/ a v prípade druhej alternatívy proti žalovanému 2/. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalobkyni ako jednému z akcionárov spoločnosti Hobi a. s. bola zmluvou o pôžičke zo dňa 16.06.2011 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 06.11.2012 spoločnosťou Hobi a. s. ako veriteľom poskytnutá pôžička vo výške 180.559,50 eur. Zmluvou o pôžičke sa žalobkyňa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky 114.650,- eur do 28.02.2013 a zvyšnú časť veriteľom poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 65.909,50 eur na základe osobitnej dohody prevzala iná spoločnosť. Ku dňu 28.02.2013 bol zostatok dlhu žalobkyne titulom zmluvy o pôžičke voči Hobi a. s. vo výške istiny 10.000,- eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.06.2013 spoločnosť Hobi a. s. postúpila svoju pohľadávku voči žalobkyni na spoločnosť MC PRO 55, s.r.o., ktorá spoločnosť má aktuálne názov AV SERVIS s.r.o.

Medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/ bola dňa 01.08.2011 uzatvorená zmluva o poskytovaní poradenských služieb, na základe ktorej žalovaný 1/ spolupracoval so spoločnosťou Hobi a. s. Vzájomná spolupráca medzi spoločnosťou Hobi a žalovaným 1/ bola ukončená dohodou o ukončení zmluvy o poskytovaní poradenských služieb zo dňa 31.07.2012. Po ukončení vzájomnej spolupráce vystavil

žalovaný 1/ proforma faktúru č. W.-XXXXXXXX na sumu v celkovej výške 16.800,- eur, ktorá podľa tvrdení žalovaného 1/ predstavovala ústne dohodnutú odplatu žalovaného 1/ za jeho činnosť pre spoločnosť Hobi a. s. počas trvania zmluvy o poskytovaní poradenských služieb, ktorá mala byť zo strany Hobi a. s. žalovanému 1/ vyplatená v prípade, ak spoločnosť Hobi a. s. neuskutoční projekt vybudovania obchodných centier a zároveň neuzatvorí s konateľom žalovaného 1/ pracovnú zmluvu a neumožní mu nadobudnúť zamestnanecké akcie spoločnosti Hobi a. s. K tomuto všetkému pritom nedošlo. Existencia tejto pohľadávky žalovaného 1/ voči spoločnosti Hobi a. s. je spoločnosťou Hobi a. s. do dnešného dňa spochybňovaná.

Žalobkyňa ako jeden z akcionárov spoločnosti Hobi a. s. na základe žiadosti konateľa žalovaného 1/ čiastočne dňa 14.06.2013 plnila záväzok spoločnosti Hobi a. s. žalovanému 1/ titulom kompenzácie za neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier a ostatné, nakoľko sa domnievala, že tento nárok požadovaný žalovaným 1/ voči spoločnosti Hobi a. s. je nárokom oprávneným, ktorého právnym dôvodom vzniku je práve ukončenie zmluvy o vzájomnej spolupráci bez splnenia ústnej dohody medzi žalovaným 1/ a spoločnosťou Hobi a. s. Žalobkyňa záväzok spoločnosti Hobi a. s. plnila k rukám O. R. J. - konateľa žalovaného 1/, teda k rukám žalovaného 2/.

Po doručení oznámenia o postúpení pohľadávky spoločnosti Hobi a. s., ktorú voči žalobkyni spoločnosť Hobi a. s. evidovala, bolo zo strany žalobkyne spoločnosti MC PRO 55, s.r.o. ako postupníkovi zaslané oznámenie o existencii pohľadávky žalobkyne voči spoločnosti Hobi a. s., ktorá jej vznikla voči spoločnosti Hobi a. s. titulom plnenia záväzku spoločnosti Hobi a. s. vo výške 10.000,- eur voči žalovanému 1/. Zároveň žalobkyňa listom zo dňa 11.07.2013 oznámila spoločnosti MC PRO 55, s.r.o., že vzhľadom na skutočnosť, že na postupníka bola postúpená pohľadávka spoločnosti Hobi a. s., ktorú eviduje voči žalobkyni vo výške 10.000,- eur a žalobkyňa má voči spoločnosti Hobi a. s. pohľadávku vo výške 10.000,- eur, tieto pohľadávky sa vzájomne kryjú a teda žalobkyňa jednostranným úkonom v súlade s § 580 a nasl. OZ v spojení s ustanovením § 529 ods. 2 OZ započítala tieto vzájomne kryjúce sa pohľadávky. Spoločnosť MC PRO 55, s.r.o. ako postupník odmietal, že by medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/ existoval právny vzťah, z ktorého by spoločnosti Hobi a. s. ako postupcovi vznikol záväzok tak ako je uvedené vyššie. Spoločnosť MC PRO 55, s.r.o. preto považuje jednostranné započítanie vzájomne sa kryjúcich pohľadávok žalobkyne a spoločnosti Hobi a. s. za neplatné. V nadväznosti na to MC PRO 55, s. r. o. iniciovala súdne konanie, v ktorom sa voči žalobkyni domáhala zaplatenia sumy vo výške 10.000,- eur spolu s príslušenstvom titulom neuhradenia pôžičky, ktorá bola žalobkyni poskytnutá zmluvou o pôžičke. Táto žaloba bola vedená na OS DS pod sp. zn. 12C/244/2014, pričom žalobe bolo právoplatne vyhovené. V tomto konaní konajúci súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/ bola uzatvorená ústna dohoda, na základe ktorej by žalovanému 2/ vznikol nárok na kompenzáciu za neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier, neuzatvorenie pracovnej zmluvy a neumožnenie kúpy zamestnaneckých akcií spoločnosti vo forme finančného plnenia. OS DS vo svojom rozsudku vydanom v uvedenom konaní na str. 8 uvádza, že zo strany žalovaného 2/ došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne vo výške 10.000,- eur. Žalobkyňa teda eviduje voči niektorému zo žalovaných nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 10.000 eur, pričom žalobkyňa má pochybnosti o tom, ktorý zo žalovaných je dlžníkom z tohto nároku. Žalobkyni totiž nie je známe, či obdržané finančné prostriedky žalovaný 2/ vydal žalovanému 1/ alebo si tieto peniaze ponechal ako fyzická osoba.

2. Vyjadrením doručeným súdu dňa 16.12.2016 sa žalovaní vyjadrili k žalobe, pričom žalovaný 1/ potvrdil, že prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu - konateľa, ktorým je žalovaný 2/ prevzal od žalobkyne dňa 14.06.2013 finančné plnenie vo výške 10.000,- eur z titulu úhrady pohľadávky, ktorú evidoval voči spoločnosti Hobi a. s. tak, ako to v žalobe tvrdí žalobkyňa, pričom žalobkyňa vykonala úhradu na pokyn svojho manžela A. P.. Žalovaný 1/ prijal finančné plnenie od žalobkyne ako od osoby poverenej na faktický úkon - zaplatenie sumy 10.000,- eur členom predstavenstva Hobi a. s., ktorý bol zase poverený spoločnosťou Hobi a. s. na rokovanie so žalovaným 1/ o dohode o eventuálnej finančnej kompenzácii žalovaného 1/ v súvislosti so skončením spolupráce so spoločnosťou Hobi a. s. Ak by predstavenstvom spoločnosti Hobi a. s. poverená osoba A. P. prekročil svoje poverenie udelené mu zo strany spoločnosti Hobi a. s. tým, že okrem rokovania s žalovaným 1/ aj dohodol a zaplatil mu sumu 10.000,- eur, tak platí, že spoločnosť Hobi a. s. doposiaľ neoznámila žalovanému 1/ svoj nesúhlas, a preto v zmysle § 33 ods. 1 OZ platí zákonná domnienka, že spoločnosť Hobi a. s. konanie poverenej osoby - A. P. schválila. Žalovaným 1/ prijaté finančné plnenie 10.000,- eur je teda akokoľvek plnením prijatým od spoločnosti Hobi a. s. Pokiaľ ide o konanie vedené na OS DS pod sp. zn. 12C/244/2014, žalovaní poukázali na to, že v zmysle § 228 C.s.p. je záväzný len výrok rozsudku, a teda nie aj jeho odôvodnenie, ako aj na to, že taký

výrok je záväzný len vo vzťahu k stranám sporu. Žalovaný 1/ sa navyše domnieval, že vzhľadom na úplné opomenutie aplikácie § 33 OZ na prejudiciálne otázky posudzované v konaní sp. zn. 12C/244/2014, tunajší súd aj nevyhnutne musí tieto otázky posúdiť odlišne, keďže v opačnom prípade by došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. V tomto vyjadrení bola zároveň vznesená námietka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ s odôvodnením, že zo zhodného skutkového tvrdenia tak žalobkyne ako aj žalovaného 1/, žalovaný 1/ prijal dňa 14.06.2016 sumu 10.000,- eur tak, že za neho konal žalovaný 2/ ako jeho konateľ, a teda štatutárny orgán. Žalovaný 2/ žiadne finančné plnenie od žalobkyne neprijal, a z tohto dôvodu sa ani len v rovine teoretickej nemohol na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Žalovaní z opatrnosti vzniesli aj námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 1 OZ uplynula dňa 14.06.2015 a žaloba v tejto veci bola podaná až dňa 13.06.2016.

3. K uvedenému vyjadreniu podala dňa 27.04.2017 vyjadrenie žalobkyňa, ktorá k námietke jej aktívnej vecnej legitímácie uviedla, že zo znenia potvrdenia predloženého žalobkyňou, ako aj jeho gramatického výkladu (potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov zo dňa 14.06.2013) je nepochybné, že pri odovzdaní finančných prostriedkov žalobkyňa nevystupovala v mene spoločnosti Hobi a. s., ale finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur odovzdala namiesto spoločnosti Hobi a. s. žalovanému 2/, ktorý v tom čase vykonával funkciu konateľa žalovaného 1/, nakoľko sa domnievala, že tento nárok žalovaného 1/ je nárokom oprávneným. Žalobkyňa nikdy nebola v predstavenstve spoločnosti Hobi a. s., a teda z tohto dôvodu nikdy nebola oprávnená konať v mene tejto spoločnosti. V čase odovzdania finančných prostriedkov žalobkyňou žalovanému 2/, A. P. už viac ako pol roka nebol v predstavenstve spoločnosti a preto nemal oprávnenie na uzatváranie akýchkoľvek dohôd, prípadne na vykonávanie akýchkoľvek úkonov v mene spoločnosti Hobi a. s. K námietke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ žalobkyňa uviedla, že v čase podania návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj v súčasnom období nebolo a ani nie je zrejmé, či zo strany žalovaného 2/ došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov žalovanému 1/ a či tieto boli skutočne zaúčtované a riadne vedené v účtovníctve žalovaného 1/. Žalovaní síce namietajú existenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/, avšak na preukázanie svojich tvrdení nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by to potvrdili. Vo vzťahu k námietke premlčania žalobkyňa uviedla, že ona sa najskôr o bezdôvodnom obohatení žalovaného 1/ alebo žalovaného 2/ na jej úkor dozvedela doručením rozsudku OS DS sp. zn. 12C/244/2014, a to dňom 24.09.2014. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že subjektívna dvojročná lehota na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola zachovaná.

4. Žalobkyňa ďalej vo svojich ústnych prednesoch realizovaných na nariadených termínoch pojednávania prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ako aj v ďalších písomných vyjadreniach doplnila a zvýraznila, že žalobkyňa mala za to, že plní oprávnený nárok Hobi a.s. nie v mene spoločnosti Hobi a. s. prekročením právomoci, ale vo svojom mene, a následne si tento nárok voči Hobi a. s. započítala. Žalobkyňa teda predmetnú kompenzáciu plnila namiesto spoločnosti Hobi a. s. konkrétne osobe p. O.. R. J. a to na pokyn svojho manžela, ktorý jej povedal len toľko, že sa má plniť pánovi J. a nepoznala pomery spoločnosti Hobi a. s. a že pre Hobi a. s. pracoval pán J. prostredníctvom sb consulting. Žalobkyňa vedela, že peniaze dáva zo svojich, ale mala za to, že plní oprávnený nárok buď žalovaného 1/ alebo 2/, ktorý si bude môcť voči spoločnosti Hobi a.s. započítať. Tento nárok však nebol uznaný zo strany Hobi a.s. Skutočnosť, že tento nárok nie je oprávnený sa žalobkyňa dozvedela až zo súdneho konania kde súd vo svojom rozsudku na 8. strane sám uviedol, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne.

K námietke premlčania žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 454 OZ s tým, že v čase odovzdania finančných prostriedkov mala žalobkyňa za to, že plní namiesto alebo za spoločnosť Hobi a.s. oprávnený záväzok a preto subjektom, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, je spoločnosť Hobi a. s. v zmysle § 454 OZ. Následne sa však táto pohľadávka ukázala ako pohľadávka neexistujúca v predošlom konaní. Žalobkyňa výslovne popierala skutkové tvrdenia žalovaných o tom, že by žalovaní nemali vedomosť, že A. P. ako manžel žalobkyne nebol oprávnený v mene Hobi a.s. vyplatiť pohľadávku žalovaného v 1. rade voči spoločnosti Hobi a.s. Žalovaný 2/ v rozhodnom období v spoločnosti Hobi a. s. pôsobil ako člen dozornej rady a teda bez akýchkoľvek pochybností poznal pomery tejto spoločnosti. Musel mať vedomosť o tom, že P. ani jeho manželka v spoločnosti už nijakým spôsobom nepôsobila, nemôžu ju zastupovať, ani vykonávať akékoľvek úkony v mene spol. Hobi a. s. Žalobkyňa navrhla uložiť žalovanému 1/ predložiť v konaní dôkaz o tom, že prijaté peniaze od žalobkyne, ktoré tvoria predmet tohto sporu boli zaúčtované v účtovníctve žalovaného 1/, ďalej navrhol vypočuť svedka A. P. k celému

mechanizmu vyplácania predmetnej kompenzácie žalovanému, a to aj za účelom vyjasniť si vzťahy a oprávnenia tak samotného svedka ako aj jeho manželky.

5. Žalovaní ďalej vo svojich ústnych prednesoch realizovaných na nariadených termínoch pojednávania prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu, ako aj v ďalších písomných vyjadreniach doplnili a zvýraznili, že podľa ich názoru pohľadávka ohľadom kompenzácie medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/ existovala, pričom zanikla práve plnením zo strany žalobkyne žalovanému 1/. Predmetná suma 10.000,- eur bola prijatá ako odmena za vykonanú činnosť pre spoločnosť Hobi a. s. žalovaným 1/, t.j. plnilo sa žalovanému 1/. O tejto skutočnosti vypovedá aj potvrdenie podpísané žalovaným 2/ zo dňa 14.06.2013, keď žalovaní majú za to, že z tohto potvrdenia vyplýva konanie žalovaného 2/ v mene žalovaného 1/ ako jeho konateľa. Žalovaný 2/ ako konateľ žalovaného 1/ nemá právnické vzdelanie a sumu preberal fakticky ako fyzická osoba, avšak skutočnosť, že ju preberal ako konateľ žalovaného 1/ vyjadril slovami, že predmetná suma mu bola vyplatená ako odmena ktorú mala za vykonanú činnosť zaplatiť spoločnosť Hobi a. s. Žalovaní mali za to, že ako žalovanej strane im nie je možné uložiť edičnú povinnosť, ktorá by znamenala pre žalovaných usvedčovať sám seba čo je v rozpore s Ústavou SR ako aj medzinárodnými dohovormi. Žalovaný 1/ napriek uvedenému tvrdil, že platba 10.000,- eur k rukám žalovanému 2/ bola riadne zaúčtovaná v účtovníctve žalovaného 1/.

Pokiaľ ide o žalobkyňu, ona bola podľa žalovaných len fyzickým doručovateľom sumy 10.000,- eur, ktorú na základe pokynu svojho manžela odovzdala žalovanému 1/ faktickým odovzdaním osobe žalovaného 2/, a to na základe poverenia na vyrokovanie podmienok kompenzácie medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/, ktoré manželovi žalobkyne bolo udelené spoločnosťou Hobi a. s. Tá skutočnosť, že žalobkyňa, a ani manžel v čase vydania pokynu neboli členmi orgánu spoločnosti Hobi a. s. nemá vplyv na existenciu poverenia na rokovaníach. A teda A. P. toto poverenie, keďže nebolo vypovedané zo strany spoločnosti Hobi a. s., mohol prekročiť aj pol roka po tom, čo už nebol členom žiadneho orgánu spoločnosti Hobi a. s. Podľa žalovaných tu existujú dva vzťahy. Prvý vzťah medzi A. P. a žalovanými a druhý vzťah medzi I. P. a A. P., pričom tento druhý vzťah žalovaní považujú za vzťah poukážkový. Žalovaný 1/ pritom nemal vedomosť o prekročení poverenia v tom zmysle, že by A. P. ako manžel žalobkyne nebol oprávnený v mene Hobi a. s. vyplatiť pohľadávku žalovaného 1/

Ak žalobkyňa v čase odovzdania peňažných prostriedkov, čo vyplýva aj z výsluchov v predošlom konaní, mala pokyn od manžela, že má platiť za Hobi a.s., tak v takom prípade je jasné, že sa nemohla domnievať, že plní namiesto niekoho, ale v mene a na účet niekoho, pričom v takom prípade vznikli práva a povinnosti medzi Hobi, a.s. a spoločnosťou Sb Consulting spol. s r. o. Ak žalobkyňa už v čase odovzdania peňažných prostriedkov vedela, že plní za niekoho kto neplnil voči žalovanému tak v takom prípade subjektívne musela už momentom odovzdania peňažných prostriedkov vedieť, že plní niečo čo podľa práva sama plniť nemusí. A teda ak poskytla plnenie bez právneho dôvodu s plným vedomím už 14.06.2013, že plní dlh zo svojich vlastných prostriedkov čo podľa práva plniť nemusí, lebo nešlo o jej záväzok, tak v takom prípade subjektívna premlčacia doba z jej strany uplynula za dva roky od odovzdania peňazí. Vo vzťahu k námietke premlčania žalovaní tiež uviedli, že táto je dôvodná vo vzťahu k obojm žalovaným bez ohľadu na to k akému záveru súd dôjde, t.j. ktorý zo žalovaných sa skutočne obohatil, a to z dôvodu, že žalobkyňa sama v konaní tvrdí, že v čase odovzdania finančných prostriedkov plnila za niekoho iného t.j. že si musela byť vedomá, že neplní vlastný dlh. Poukázali na to, že z Občianskeho zákonníka nevyplýva, že ten kto dal plnenie, sa môže domáhať plynutia dlhšej premlčacej doby, ak sa dozvie, že sa na jeho úkor neobohatila osoba, o ktorej sa to domnieval, ale iná osoba, a to z toho dôvodu, že ak niekto plní za iného hoci len domnelý dlh, zároveň si musí byť vedomí toho, že neplní dlh vlastný a že medzi osobou, ktorá toto plnenie prijíma a odovzdávajúcim neexistuje žiadny právny titul.

Podľa § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), ak splnomocnenec prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil. Ak však splnomocniteľ neoznámí osobe, s ktorou splnomocnenec konal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o prekročení oprávnenia dozvedel, platí, že prekročenie schválil.

Podľa § 33 ods. 2, 3 OZ, ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschválí prekročenie plnomocenstva alebo konanie bez plnomocenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho

konaním. Ustanovenie odseku 2 neplatí, ak osoba, s ktorou sa konalo, o nedostatku plnomocenstva vedela.

Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa ust. 517 ods. 1 OZ /prvá veta/ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Z ustanovení čl. 8 a § 149-155 C.s.p. vyplýva procesná povinnosť strany konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany, a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o základné povinnosti stranu sporového konania. Dôkazné bremeno sa chápe v spojitosti s procesnou zodpovednosťou stranu konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia; táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu, aby rozhodol o veci samej aj v prípadoch nepreukázania určitej skutočnosti, ktorá bola významná pre rozhodnutie podľa hmotného práva. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva (z príslušnej hmotnoprávnej normy). V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti.

7. Súd na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie listinami, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v predmetnom, ako aj v pripojenom spise sp. zn. 12C/244/2014, tak ako sú tieto vymenované v zápisnici z pojednávania 17.05.2019, ako aj oboznámením sa s podstatným obsahom uvedených spisov, prednesmi právnych zástupcov strán sporu a výsluchom svedka A. P. - manžela žalobkyne. Z tohto výsluchu vyplynulo, že do roku 2013 bol svedok podpredsedom v spoločnosti Hobi a. s. Jeho manželka - žalobkyňa mala záväzok voči tejto spoločnosti vo výške 10.000,- eur, išlo o financovanie nákladov spoločnosti. Spoločnosť Hobi a. s. spolupracovala v rokoch 2012 a 2013 s osobou O.. R. J., pričom z tejto spolupráce mal vzniknúť záväzok spoločnosti Hobi a. s. vyplatiť O.. J. určitú odmenu resp. zostatok odmeny, čo podľa všetkého malo byť v sume 10.000,- eur. V tom čase bol predsedom predstavenstva Hobi a. s. O.. E. D., ktorý nechcel O.. J. vyplatiť spomenutý zostatok odmeny, kým žalobkyňa nesplní svoj záväzok voči spoločnosti Hobi a. s. z financovania jej nákladov. Pri vyplatení peňazí 10.000,- eur jeho manželkou O.. J. ani svedok, a ani jeho manželka - žalobkyňa nekonali v mene spoločnosti Hobi a. s., keďže svedok tak už ani nemohol konať, keďže v tom čase už nebol podpredsedom a ani žiadny iný doklad ho na to neopravňoval. Peniaze 10.000,- eur, čo mala povinnosť žalobkyňa zaplatiť uvedeným titulom spoločnosti Hobi a. s., dala O.. J. na radu svedka - svojho manžela. Mali to byť peniaze žalobkyne, ktoré vyplatila O.. J., hoci svedok si v tom nebol istý, vychádzal z toho, že to boli jej peniaze. Potvrdil, že jeho manželka dala peniaze O.. J. v hotovosti, pričom takto konala za seba s úmyslom, že o tých 10.000,- eur bude znížený jej záväzok voči spoločnosti Hobi a. s. O.. J. pritom počas celej doby vedel, že keď spoločnosť Hobi a. s. neuzná transakciu medzi ním a žalobkyňou, tak O.. J. bude musieť tieto peniaze vrátiť žalobkyňi. Bolo to len ústne dohodnuté medzi nimi t.j. žiadny písomný doklad o tom nie je. Následne Hobi a.s. resp. právny nástupca tejto spoločnosti neuznala transakciu medzi žalobkyňou a O.. J. a zažaloval žalobkyňu na zaplatenie 10.000,- eur. Predseda predstavenstva spoločnosti Hobi

a. s. trval na tom, aby najprv žalobkyňa dala peniaze, teda 10.000 eur do spoločnosti Hobi a. s., ktorá by potom následne zaplatila spomenutú odmenu O.. J.. Keďže v tom čase svedok a jeho manželka už neboli v kontakte so spoločnosťou Hobi a. s., tak žalobkyňa sumu 10.000 eur radšej vyplatila O.. J..

8. Súd na základe takto vykonaného dokazovania, s poukazom na citované zákonné ustanovenia zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 14.06.2013 došlo zo strany žalobkyne k vyplateniu sumy 10.000,- eur k rukám žalovaného 2/. Podľa zhodného tvrdenia strán sporu malo ísť o plnenie nároku, ktorý mal vzniknúť na základe ústnej dohody medzi spoločnosťou Hobi, a.s. a žalovaným 1/ pri ukončení ich obchodnej spolupráce na kompenzáciu žalovaného 1/ za neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier, neuzatvorenie pracovnej zmluvy a neumožnenie kúpy zamestnaneckých akcií spoločnosti vo forme finančného plnenia. V predošlom právoplatne skončenom konaní vedenom na OS DS pod sp. zn. 12C/244/2014 súd vyslovil názor, že existencia tohto nároku nebola preukázaná, a teda má sa za to, že nárok neexistuje, a preto nemohol byť ani predmetom započítania. Pokiaľ sa napriek tomu plnilo z tohto právneho dôvodu k rukám O.. R. J., došlo tým k bezdôvodnému obohateniu. V spore ostala spornou otázka, či predmetné plnenie zo strany žalobkyne bolo prijaté žalovaným 2/ ako fyzickou osobou alebo ako konateľom žalovaného 1/, čo má potom vplyv na pasívnu vecnú legitímáciu týchto žalovaných z hľadiska povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa síce zhodne so žalovanými tvrdila, že plnenie prijal žalovaný 1/, v mene ktorého konal žalovaný 2/, avšak napriek tomu zažalovala obidve tieto osoby s tým, že nie je známe, či žalovaný 2/ odovzdal predmetnú čiastku žalovanému 1/ a či tento ju riadne zaúčtoval a vedie vo svojom účtovníctve. Žalovaní zároveň namietali aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne, pretože podľa nich žalobkyňa pri plnení, t.j. odovzdaní predmetnej čiastky konala v mene spoločnosti Hobi, a.s., resp. za ňu a to tak, že medzi ňou a jej manželom A. P. existoval akýsi poukážkový vzťah, pričom A. P. svojim konaním pri dohodnutí konkrétnej kompenzácie pre žalovaného 1/ a jej výšky prekročil oprávnenie, ktoré mu predtým udelilo predstavenstvo spoločnosti Hobi, a.s. len na začatie rokovania so žalovaným 1/, avšak nakoľko dosiaľ nedošlo zo strany spoločnosti Hobi, a.s. k oznámeniu nesúhlasu s konaním A. P. žalovanému 1/, žalovaní majú za to, že pri tomto konaní sa uplatnilo ust. § 33 ods. 1 OZ, podľa ktorého tu platí, že toto excesívne konanie A. P. spoločnosť Hobi, a.s. schválila. To by potom znamenalo, že v prípade neexistencie záväzku spoločnosti Hobi, a.s. z kompenzácie pre nezrealizovaný projekt sa tu bezdôvodne obohatil žalovaný 1/ alebo žalovaný 2/ na úkor spoločnosti Hobi, a.s., a teda nie na úkor žalobkyne. Keďže pri vydaní tohto bezdôvodného obohatenia plynie dvojročná subjektívna premlčacia doba, pre prípad, že by žalobkyňa plnila uvedený záväzok vo vlastnom mene, žalovaní vzniesli námietku premlčania tohto nároku, keďže žalobkyňa by potom od začiatku vedela, že plní cudzí dlh, na základe čoho u nej vzniká právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

9. Po vykonaní uvedeného dokazovania súd v prvom rade uvádza, že v tomto konaní nebol dôvod otázku spornosti záväzku spoločnosti Hobi, a.s. poskytnúť kompenzáciu pre neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier, na uzatvorenie pracovnej zmluvy a neumožnenie kúpy zamestnaneckých akcií spoločnosti Hobi, a.s. osobe žalovaného 2/ (v tejto súvislosti je bez významu, či táto osoba mala mať právny nárok zodpovedajúci uvedenému záväzku ako fyzická osoba alebo ako konateľ žalovaného 1/ s konaním v jeho mene a na jeho účet), posúdiť inak, ako bola táto otázka posúdená v predošlom právoplatne skončenom konaní vedenom na OS DS pod sp. zn. 12C/244/2014, kde súd po vykonaní rozsiahleho dokazovania dospel k záveru, že existencia uvedenej pohľadávky titulom kompenzácie za nerealizovaný projekt nebola preukázaná, a teda nebol z tohto titulu preukázaný žiadny záväzok veriteľa Hobi, a.s. plniť v tamojšom konaní svedkovi O.. R. J. - tu žalovanému 2/ (viď rozsudok č.k. 12C/244/2014-134). Súd konajúci v predmetnej veci po oboznámení sa s podstatným obsahom pripojeného spisu sp. zn. 12C/244/2014, vrátane zápisníc z tamojších pojednávaní s výsluchmi svedkov a prednesov strán sporu, dospel k totožnému skutkovému a právnomu záveru o nepreukázaní existencie predmetnej pohľadávky, a teda právneho nároku žalovaných z titulu kompenzácie pre neuskutočnenie projektu voči spoločnosti Hobi, a.s., a to tak ako to súd (tak prvej inštancie, ako aj odvolací) v predošlom právoplatne skončenom konaní sp. zn. 12C/244/2014 uzavrel a vyvodil z dôkazov, ktoré boli v predošlom konaní bezprostredne vykonané (tieto dôkazy boli následne oboznámené aj v predmetnom konaní - viď zápisnicu z pojednávania z 17.05.2019). S dôvodmi rozsudku OS DS č.k. 12C/244/2014-134, ako aj KS TT č.k. 10Co/104/215-172, vzťahujúcimi sa na túto skutkovú a právnu otázku sa súd v prejednávanej veci plne stotožnil s tým, že tieto závery neboli spôsobilé ovplyvniť ani prípadné iné skutočnosti, resp. návrhy na vykonanie ďalších dôkazov uplatnené a predložené v predmetnom neskoršom konaní. Ide o nasledovné závery prijaté v rozsudku vydanom v predošlom konaní: Súd dospel k záveru, že existencia pohľadávky

svedka voči veriteľovi titulom kompenzácie za nerealizovaný projekt nebola preukázaná, a teda nebol z tohto titulu preukázaný žiadny záväzok veriteľa plniť svedkovi. Zmluva o poskytovaní poradenských služieb jednoznačne upravovala povinnosti zmluvných strán (aj na výške odmeny), nevyplývajú z nej ani krátne odmeny pre firmu svedka J. o časť ním poskytovanú na predplácaní hodnoty akcií, v zmysle zmluvy fakturoval svedok svoju činnosť, pričom z faktúr tiež žiadne zálohy nevyplývajú, ani nárok svedka na prípadnú kompenzáciu mimo dohodnutej odmeny. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že svedok pôvodne požadoval vyššiu odmenu, písomná dohoda preukazuje výsledok obojstranných rokovaní. Výpoveď svedka P. súd posúdil za účelovú, vzhľadom na jeho citovú zainteresovanosť vo veci pre jeho dlhoročný priateľský vzťah so svedkom J.. Výpoveď svedkyne A. nebral súd do úvahy pre ovplyvňovanie svedkom J.. Svedok D. síce pripustil úvahy o dohode na kompenzáciu, o čom svedčí aj poverenie predstavenstva dané svedkovi P. rokovať o podmienkach dohody, ale samotné uzavretie takejto dohody však súdu preukázané nebolo, ani z písomných dôkazov takáto dohoda nevyplýva a preto svedok J. nemal nárok na vyplatenie sumy 10.000 eur a bol to teda práve svedok, ktorý sa bezdôvodne obohatil. Z týchto skutkových a právnych záverov je pritom nepochybné, že uvedený záväzok spoločnosť Hobi, a.s. vôbec neuznáva a ani nemohol byť v predošlom konaní započítaný voči tam uplatňovanej pohľadávke právneho nástupcu spoločnosti Hobi, a.s. z pôžičky ako prípadná protipohľadávka žalobkyne, ktorá sa mala v čase plnenia mylné domnievať, že plní oprávnenú pohľadávku buď žalovaného 1/ alebo 2/ namiesto spoločnosti Hobi a. s., avšak bez bližšieho vzťahu k tejto pohľadávke (vyplýva to aj z prednesov právneho zástupcu žalobkyne).

10. Žalobkyňa uvedený stav vyplývajúci z právoplatného rozsudku v predošlom konaní evidentne prijíma, a to aj s poukazom na predmet tohto konania a označených žalovaných v ňom, na druhej strane však žalovaní majú za to, že pohľadávka ohľadom kompenzácie medzi spoločnosťou Hobi a. s. a žalovaným 1/ existovala a zanikla práve plnením zo strany žalobkyne žalovanému 1/. V tejto súvislosti však navyše argumentujú len tým, že rozhodujúcou okolnosťou je tu prekročenie poverenia udeleného spoločnosťou Hobi, a.s. A. P.Á., keď tento okrem rokovania s O.. R. J. mal aj dohodnúť a zaplatiť žalovanému 1/ sumu 10.000,- eur prostredníctvom žalobkyne, pričom spoločnosť Hobi, a.s. dosiaľ neoznámila žalovanému 1/ svoj nesúhlas s takýmto prekročením poverenia A. P., a preto platí podľa § 33 Občianskeho zákonníka zákonná domnienka, že spoločnosť Hobi, a.s. konanie poverenej osoby A. P. schválila, v čoho dôsledku žalovaným 1/ prijaté finančné plnenie 10.000,- eur bolo plnením prijatým od spoločnosti Hobi, a.s. Táto okolnosť pritom nebola nijakým spôsobom posudzovaná v predošlom konaní sp. zn. 12C/244/2014. Ďalej majú žalovaní za to, že vzťah medzi A. P. a jeho manželkou - žalobkyňou je vzťahom poukážkovým (viď zápisnicu z pojednávania 08.03.2019). Súd k týmto tvrdeniam žalovaných uvádza, že zo skutkového stavu veci zisteného len na základe stranami navrhnutých dôkazných prostriedkov vôbec nevyplýva, že by sa na prípadné prekročenie poverenia žalobkyne, pokiaľ by toto existovalo aj v čase odovzdania peňazí O.. R. J., malo aplikovať § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď všeobecne podľa obsahu tohto poverenia je možné skonštatovať, že v prípade samotného dojednanja peňažnej kompenzácie vo výške 10.000,- eur by došlo skôr k naplneniu vážnejšieho stupňa excesívneho konania splnomocnenca (poverenie podľa zápisnice zo zasadnutia predstavenstva spoločnosti Hobi, a.s. č. 11/2012 z 26.09.2012 - bod 2 sa totiž vzťahovalo výlučne na začatie rokovania so spoločnosťou SB Consulting s.r.o. o kompenzáciu, pričom samotné ukončenie tohto rokovania aj s konkrétnym dohodnutým záväzkom spoločnosti Hobi, a.s. zaplatiť 10.000,- eur bez vedomosti predsedu a ostatných členov predstavenstva, ktorí poverenie dali iba na začatie rokovania o možnej kompenzáciu, je nutné považovať za prekročenie oprávnenia vôbec konať za splnomocniteľa v otázke oprávnenosti nároku z kompenzácie a určenia jej výšky), ktorý ustanovenie § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka kladie na rovnakú úroveň ako konanie bez udelenia plnomocenstva, resp. bez príkazu, kde sa neuplatní zákonná domnienka schválenia úkonu splnomocniteľom aj vtedy, ak o konaní vie a neoznami bez zbytočného odkladu svoj nesúhlas a splnomocniteľ by mohol byť takýmto právnym úkonom viazaný, len keď ho skutočne schválil, čo v konaní nebolo ani tvrdené, a ani preukazované (taktiež žalobkyňa len všeobecne tvrdila, avšak nijakým spôsobom nepreukázala, že by žalovaný 2/ ako osoba, s ktorou sa konalo, skutočne vedel o nedostatku plnomocenstva, čo žalovaní výslovne odmietajú). Uvedené potom vylučuje, aby mohlo byť konanie A. P. a v nadväznosti na to i konanie žalobkyne pri odovzdaní peňazí O.. R. J. považované za konanie za spoločnosť Hobi, a.s., resp. v jej mene. V konaní však nebola preukázaná ani existencia akéhosi poukážkového vzťahu medzi A. P. a jeho manželkou - žalobkyňou, keď nebolo preukázané (a v takých podrobnostiach ani tvrdené) prípadné udelenie dvoch plnomocenstiev od A. P. ako poukazcu pre svoju manželku ako poukázanca na poskytnutie plnenia poukazníkovi a pre O.. R. J. ako poukazníka na prijatie plnenia od poukázanca, ako ani prijatie týchto plnomocenstiev poukázancom a aj poukazníkom. V dôsledku toho potom nebolo preukázané ani to, že

by prijatím poukážky bol v danom prípade kreovaný uvedený trojstranný záväzkový vzťah, a to vzťah valutový, úhradový a platobný medzi jednotlivými účastníkmi poukážkového vzťahu. Uvedené potvrdzuje aj výpoveď svedka A. P. v časti, kde uviedol, že peniaze 10.000,- eur, čo mala povinnosť jeho manželka zaplatiť spoločnosti Hobi a. s. titulom financovania jej nákladov, dala žalobkyňa J. na radu svedka - A. P., t.j. bez určenia akéhokoľvek existujúceho záväzkového vzťahu medzi nimi. Nakoľko teda nebolo v konaní (len) na základe stranami navrhnutých a vykonaných dôkazov preukázané, že by žalobkyňa pri plnení, t.j. odovzdaní sumy 10.000,- eur O.. R. J.Ú. konala a vôbec mohla konať akýmkoľvek spôsobom za spoločnosť Hobi, a.s., resp. v jej mene (uvedené nevyplýva ani zo samotného obsahu potvrdenia z 14.06.2013 na č.l. 26), pričom zároveň nebolo popierané, a ani skutkovými zisteniami dôvodne spochybnené (§ 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 C.s.p.), že vyplatené peniaze mali byť peniazmi žalobkyne (viď napr. výpoveď svedka A. P. a zápisnicu z 16.06.2014 z pripojeného spisu sp. zn. 12C/244/2014), súd na základe takto zisteného skutkového stavu, v súlade s vlastnými závermi i závermi súdu z predošlého konania sp. zn. 12C/244/2014 o neexistencii záväzku spoločnosti Hobi, a.s. poskytnúť kompenzáciu pre neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier (s ktorým záverom sa súd stotožnil a nebol v tomto konaní ani prípadnými inými skutočnosťami a dôkazmi účinne vyvrátený - viď nedôvodnosť námietok žalovaného vyššie), ustálil, že v danom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor priamo žalobkyne, ktorá má preto z tohto hľadiska aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore.

11. Nešlo však o prípad bezdôvodného obohatenia podľa § 454 Občianskeho zákonníka, a to žalobkyňou tvrdeným konaním, že ona O.. R. J. plnila namiesto spoločnosti Hobi, a.s. uvedený dlh z kompenzácie pre neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier (vyplýva to aj z listu žalobkyne - oznámenie o existencii pohľadávky a jednostrannom započítaní pohľadávok na č.l. 24-25), pretože tento dlh na základe vyššie uvedeného od začiatku neexistuje, a teda neexistoval ani v čase peňažného plnenia žalobkyňou O.. R. J. dňa 14.06.2013, čo objektívne bráni tomu, aby bola naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia podľa § 454 Občianskeho zákonníka, t.j. aby tu došlo k bezdôvodnému obohateniu tým, za koho by sa plnilo, čo by podľa práva mal plniť sám. V danom prípade sa preto jedná o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je ten, kto sa takto bezdôvodne obohatil povinný vydať tomu, na koho úkor sa to stalo (k tomu porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo/289/2001, taktiež R/23/2004). Súd tu vychádzal predovšetkým z vyššie uvedeného záveru o neexistencii predmetnej pohľadávky na strane žalovaných z titulu kompenzácie pre neuskutočnenie projektu vybudovania obchodných centier, ako aj z výslovného znenia potvrdenia o prevzatí peňazí (č.l. 26), v ktorom je označený a podpísaný žalovaný 2/ ako fyzická osoba bez akéhokoľvek dodatku alebo odkazu, že by konal v mene žalovaného 1/. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaných, že i napriek uvedenému sa malo takto plniť žalovanému 1/ a nie žalovanému 2/, keď podľa potvrdenia bola uvedená finančná suma vyplatená žalovanému 2/ ako odmena, ktorú mu za vykonanú činnosť mala uhradiť spoločnosť Hobi, a.s., súd mal za to, že z dôvodu ukončenia spolupráce žalovaného 1/ a spoločnosti Hobi, a.s. ku koncu augusta 2012 (č.l. 14) a neexistencie už ďalšej pohľadávky z tejto spolupráce na základe vyššie uvedeného záveru (bez ohľadu na to, že na túto pohľadávku bola vystavená proforma faktúra tak ako je na č.l. 27, ktorá však nebola spoločnosti Hobi, a.s. odoslaná - viď pripojený rozsudok KS TT č.k. 10Co/104/215-172 - 7. odsek od konca), je vylúčené, aby pri žalobkyňou mienenom konaní - plnení tohto domnelého dlhu Hobi, a.s., ktorý však vôbec neexistoval, dochádzalo pri jeho prijatí aj naďalej ku konaniu žalovaným 2/ v mene žalovaného 1/ ako podnikateľa dňa 14.06.2013 s právnymi účinkami ako pri existujúcom a platnom vzťahu z obchodnej spolupráce, ktorá už bola pred 9 mesiacmi ukončená. Aj v spomenutom rozsudku odvolacieho súdu (v tom istom odseku) sa pritom konštatuje, že dohodou z 31.07.2012 došlo k ukončeniu spolupráce medzi Hobi, a.s. a spoločnosťou sb consulting, s.r.o. a ani v tejto písomnej dohode o ukončení zmluvy o poskytovaní poradenských služieb niet zmienky o akomkoľvek dlhu Hobi, a.s. voči sb consulting, s.r.o., pričom i toto bol priestor, ktorý mohol O.. J. využiť na uplatnenie akýchkoľvek svojich nárokov. Už vtedy totiž vedel, že jeho nároky si mohol práve tu, na tejto pôde, v tejto dohode uplatniť a tak s konečnou platnosťou vyriešiť. Neurobil tak a tým sa táto pohľadávka O.. J. stala nepreukázateľnou, resp. nemožno jej existenciu považovať za preukázanú (koniec citátu z rozsudku odvolacieho súdu). Aj keď predmetný nárok nebol preukázaný, podľa žalovaného 2/ a aj A. P. tu malo ísť /podľa ich zhodných tvrdení vo výpovediach na pojednávaniach z 05.05.2014 a 16.06.2014 v predošlom konaní sp. zn. 12C/244/2014 (č.l. 52 a 97)/ o vrátenie akýchsi preddavkov na kúpu zamestnaneckých akcií, na základe čoho sa taktiež dá objektívne vylúčiť z pohľadu O.. R. J., že by jeho konanie pri prijímaní plnenia z tejto jeho domnejšej pohľadávky (ktorá však v skutočnosti neexistovala) mohlo byť konaním v mene spoločnosti žalovaného 1/, keď vo vzťahu k budúcim zamestnaneckým akciám, t.j. k jeho prípadnému budúcemu pracovnoprávnemu vzťahu by musel žalovaný 2/ nevyhnutne, z dôvodu osobného charakteru tohto

vzťahu, vystupovať ako fyzická osoba. Na uvedené pritom nemôžu mať vplyv ani prípadné odlišné tvrdenia strán sporu, keďže tieto všeobecne vychádzajú z obchodnej spolupráce, ktorá tu nepochybne existovala medzi spoločnosťou Hobi, a.s. a žalovaným 1/, v mene ktorého konal žalovaný 2/, avšak táto nemôže byť podkladom aj pre posúdenie charakteru a okolností plnenia treťou osobou (žalobkyňou) na prípadnú pohľadávku z kompenzácie za nezrealizovaný projekt (resp. z hľadiska Hobi, a.s. záväzku), ktorá však v skutočnosti neexistuje. Nakoľko z uvedeného dôvodu tu nemohlo ísť o platný právny titul plnenia v prospech žalovaného 1/ (na druhej strane však v celom konaní nebola spochybňovaná skutočnosť, že žalobkyňa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu nemohla odôvodnene predpokladať neexistenciu predmetnej pohľadávky, resp. záväzku - § 151 ods. 1 C.s.p.) a taktiež nebolo v konaní preukázané, že by bola, i napriek uvedenej skutočnosti, vyplatená suma žalovaným 2/ odovzdaná žalovanému 1/ a následne zaúčtovaná a vedená v účtovníctve žalovaného 1/, súd dospel k záveru, že na vydanie bezdôvodného obohatenia je povinný priamo žalovaný 2/ ako fyzická osoba, k rukám ktorej bola táto suma nepochybne vyplatená (táto skutočnosť sa zakladá na zhodných tvrdeniach strán sporu, o ktorých súd nemal dôvodné pochybnosti - § 186 ods. 2 C.s.p.). Vychádzajúc z vyššie uvedeného teda ani žalovaný 1/ a ani žalovaný 2/ nemali oprávnený nárok na akúkoľvek kompenzáciu za nezrealizovaný projekt, pričom taktiež nevyšiel najavo žiadny dôvod nepovažovať prijatie plnenia žalovaným 2/ za prijatie plnenia v jeho vlastnom mene a na vlastný účet. Toto nebolo vyvrátené ani samotným žalovaným 2/, ktorý i napriek výslovnej požiadavke žalobkyne nepredložil v konaní dôkazy o tom, že by boli vyplatené peniaze neskôr zaúčtované v účtovníctve žalovaného 1/. Nakoľko teda takéto neskoršie konanie žalovaných nebolo v konaní preukázané (pričom podľa súdu by bolo takéto neskoršie konanie už aj tak bez právneho významu vzhľadom na vyššie ustálený záver o nekonaní žalovaného 2/ v mene žalovaného 1/ pri prijatí plnenia podľa vyššie uvedeného záveru, čo nemožno ovplyvniť ani prípadným neskorším konaním žalovaných), žalovaný 2/ si nesplnil a tým ani neunesol dôkazné bremeno v tejto otázke. K splneniu tohto dôkazného bremena pritom nemohol byť žalovaný 2/ zaviazaný súdom (bolo by to proti základným princípom C.s.p. - vid' aj námietku žalovaných o usvedčovaní seba samých - preto bol tento návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania súdom zamietnutý).

12. Pretože z uvedených dôvodov súd ustálil, že v danom prípade nedošlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného 1/, ale priamo žalovaného 2/, súd voči žalovanému 1/ žalobu zamietol s tým, že pri jeho neexistujúcom záväzku (a tomu zodpovedajúcej neexistujúcej pohľadávke žalobkyne) súd nemohol skúmať premlčanie (výrok II). Súd zároveň z tých istých dôvodov priznal uvedený nárok žalobkyne voči žalovanému 2/ (výrok I) s tým, že tento nárok nie je premlčaný, keďže pri ňom neuplynula trojročná objektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 2 C.s.p. - nebolo tu tvrdené a ani preukazované prípadné úmyselné konanie pri bezdôvodnom obohatení) a ani dvojročná subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 C.s.p. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený (tu žalobkyňa) v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986). Nakoľko v konaní nebolo tvrdené, a ani preukazované, že by žalobkyňa vedela (alebo že by mala možnosť spoľahlivo sa dozvedieť) o prípadnej neexistencii predmetnej pohľadávky, resp. záväzku spoločnosti Hobi, a.s., namiesto ktorej žalobkyňa tento záväzok plnením z 14.06.2013 mienila splniť, skôr ako to vyšlo najavo v konečnom rozhodnutí (rozsudku) vyhlásenom v predošlom konaní 28.07.2014 v prítomnosti právneho zástupcu tu žalobkyne (č.l. 118 pripojeného spisu), resp. až jeho doručením 24.09.2014, subjektívna doba premlčania tu začala plynúť práve týmto dňom, keď sa žalobkyňa uvedenú skutočnosť nepochybne a hodnoverným spôsobom dozvedela od súdu konajúceho v predošlom konaní 12C/244/2014 a v nadväznosti na to, podľa odôvodnenia tohto rozsudku zistila, kto toto bezdôvodné obohatenie skutočne získal (bez ohľadu na to, či už predtým mala všeobecnú vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor, avšak s mylnou domnienkou v otázke osoby povinného z bezdôvodného obohatenia). Na základe uvedeného potom žaloba žalobkyne z 13.06.2016 bola podaná včas, t.j. v rámci dvojročnej premlčacej doby počítanej od uvedeného dátumu. Súd zo všetkých uvedených dôvodov žalobe voči žalovanému 2/ vyhovel v plnom rozsahu, a to aj vrátane úrokov z omeškania, ktoré boli pre nepochybné omeškanie žalovaného 2/ s vydaním bezdôvodného obohatenia uplatnené v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vo vzťahu k žalovanému 1/ súd žalobu zamietol (výroky I a II).

13. Záverom súd poznamenáva, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania predostreté najmä na nariadenom pojednávaní, ale aj skôr počas celého konania, súd už nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali (vrátane výsluchu strán) alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci a mal za to, že by v konečnom dôsledku len spôsobili predlžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritórneho rozhodnutia. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním najmä listinnými dôkazmi založenými v spise, prednesmi strán sporu, výsluchom svedka, pričom prihliadol i na ďalší obsah spisového materiálu. Ďalšie argumenty strán sporu pritom súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa nimi osobitne nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

14. O nároku na náhradu trov konania (výroky III a IV) súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že právo na náhradu trov konania má žalobkyňa voči žalovanému 2/ a žalovaný 1/ voči žalobkyni v rozsahu 100 %, keďže žalobkyňa voči žalovanému 2/ a žalovaný 1/ voči žalobkyni mali v tejto veci plný úspech. O výške týchto náhrad bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p. (výrok V).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).